

SIMAI MIHÁLY

Lét – gömb – meditáció

(OLASZ ATTILA GÖMBJÁTÉK-KÉPE ELŐTT)



TALÁN A TÁGULÁS

– ahogyan a szülőút
tágul
egy új életnek teret adva

TALÁN A TÁGULÁS

– ahogy léggömb növekszik
belélegezve a
teljesedés metamorfózisát

TALÁN A TÁGULÁS

– ahogy egy száradó öregedő
test aurája megtelik
időn-túli terek-fölötti
Léttel

TALÁN A TÁGULÁS

– és mégsem az
mert közben
befelé
mélyebbre
új meg új
gömbhéjakat hasítva át
zzzzuhanannn
önnön határtalan Énjét keresve
a Tükör-Univerzumot ahol
a Belső Magban végtelen a tér



aztán



aztán
a szétrebbent szőlőszemek
vissza-
térnek a téridő csapdáiból
a fürtre

az Ember-Föld-karambolban behorpadt
anyag-anyatest
visszagömbölyül

az elvérző Nap
sebei befornak

rejtélyes
függőkert-dimenziókban
fürt-milliárdok érlelik
Isteni Terv szerint
a Teljességet

gyémántságnál
gyémántabb
tengely
körül
forog
tovább
a LÉT

albatrosz



albatrosz-tudatom a világ-
tenger fölött végtelen-fesztávú szárnyát
napszélbe mártva lebeg

a hihetetlen meghittsége húja
szférák
szeráfok
istenek

között



a lét-rettenet és a Lét
gyönyör-lüktetése között

emlékezeted
és az isteni
emlékezet között

a Végső Valóság s a rög-való között

elfeketedő ezüstláncon
leng
időzített
csillagod

hová?
miért?
meddig még...?
nem tudod

csak azt hogy
nem szabad feledned a
sziklába-zárt angyalszárny suhogását

Aránypár



a Végtelen néha hazatalál
kóborlásából

itt ülünk
egymással szemben

egy megfejthető

s

egy megfejthetetlen

